

॥ खंड ०८/०१ ॥

॥ ओवी नं. २९ ॥

॥ कृष्णपुरी ची ओवी ॥

॥ गंगा आली मुळरंभा ॥

- ॥ अहो जरा थांबा । गंगा आली मुळरंभा ॥ घृ ॥
 ॥ पहा मुळरंभेचं मुळ । ओळखा चतुर्पतीचं स्थळ ।
 फाटक्याचे करन धड ॥
 ॥ मुळ रंभेची उकळी । निर्मळ करन पृथ्वी ।
 कलंक तिळभर राहणार नाही ॥
 ॥ मुळ रंभेचा मुसळ । सांभाळती संत मेळ ।
 नित्य करतीन आंघोळ ॥
 ॥ या गंगेत माणिक-मोती । हिरे-रत्न पाहु मी किती ? ।
 इथं संत महात्म्यांची उत्पत्ती ॥ ०४ ॥
 ॥ संत महात्मे अवतार । दुनुन खेळ करन कर्तार ।
 पाहजा डोळ्याच्या समोर ॥
 ॥ गंगा वळली मिर्तलोकी । वाहते आदीभैसाच्या मुखी ।
 संत महात्मे आले पारखी ॥
 ॥ सावंग पुरीच्या मैदानी । वाहते मुळरंभेच पाणी ।
 हे होय आदीभैसाची मंजुळ वाणी ॥ ०७ ॥
 भजने:-॥ गाउ दे मंजुळ रसाळ वाणी । माझा माथा तुमच्या चरणावरी ॥

॥ ओवी नं. ३० ॥

॥ कृष्णपुरी ची ओवी ॥

॥ सांगे आदीमुनी..। व्हा सावध ४२शीला ॥

- ॥ सांगे आदीमनी..। व्हा सावध बेचाळीसीला ॥ घृ ॥
 ॥ ओहंम्-सोहंम् टाळी वाजली । पक्की मांड बसवली ।
 मेहर अवधुताची झाली ॥ व्हा सावध बेचाळीसीला..
 ॥ तप मांडले सावंगपुरी । त्या तपाचे नेम भारी ।
 ओळखा आनंदमुर्ति खरी ॥ सांगे आदीमनी..।
 ॥ तपाला वर्षे झाले पाच । बोलनं झालं आनंदाचं ।
 जगाला कळेना कारण । या तपाचं..॥ व्हा सावध...
 ॥ मानली आनंदाची हुकुमत । निघुन गेले रानावनात ।
 संग ज्योत अनामत । त्या समयाला..॥ ०४ ॥ व्हा सावध..
 ॥ झाली आनंदाची हुकुमत । निघुन गेले वनात ।
 त्या चिरोडी गावात । त्या समयाला..॥ व्हा सावध..
 ॥ चिरोडीचे महात्म भारी । ज्योत उतरली भुम्मेवरी ।
 ठाव नाही जगापरी । कलकोट झाला..॥ व्हा सावध..
 ॥ तपाला वर्षे झाले सात । पुर्ण ज्योतीची मदत ।
 साता-पाचाची गणीत । झाले वर्षे बारा..॥ व्हा सावध..
 ॥ भक्तासाठी उभा जगजेठी । भाग्य दैवानं झाल्या भेटी ।
 कृष्णाची मोहीम मोठी । देव झाला..॥ ०८ ॥ व्हा सावध..
 ॥ भक्ती करून सिध्द झाला । देव त्यानं केला आपला ।
 तो लपुन बसला । ओळखु नाही, आला कोणाला ॥ ०९ ॥
 ॥ कृष्ण महाराज धनी अवधुत ॥